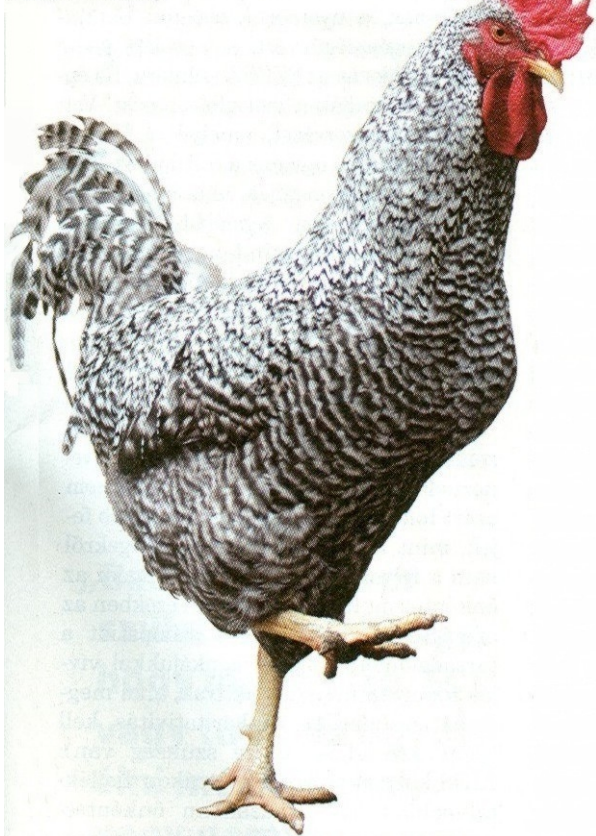

A TYÚK ESETE AZ EU-VAL

Olvasom az egyik hetilapban, hogy a magyar parlagi tyúkok egyik fajtájával bizony gond van. Nem is az a fő probléma, hogy pechére régen-régen rásütötték a bélyeget, miszerint (leírni sem illő):

Kendermagos

„Kiskakas a szemétdombra kiáll,
vértől duzzadt tarajkája,
fűrészfogú koronája,
azt gondolja király.”
(Weöres Sándor)

hanem az, hogy mint megrökönyödve olvastam a cikk vége felé:

A magyar tyúk húsa ma is világszerte elismert, de sajnos az EU minőségi követelményei messze alulmaradnak a hazaiaknak.

és nem értettem, hogy-hogy **sajnos**. Az ember (a tyúk eszével) úgy gondolná, hogy hála Istennek van végre egy jószág, amely magasan felülmúlja az uniós átlagot, és az nekünk jó. Hát nem jó, **sajnos**.

Azután kezembe került egy másik folyóirat, és kezdett valami derengeni, mert ott meg azt írták, hogy:

Az egységes piac szempontjai miatt az elkészült nemzeti alkalmazási dokumentumok nem tartalmazhatnak az EN szabványhoz képest párhuzamos, ellentmondó, ismétlődő szövegrészeket, kevesebb vagy több, enyhébb vagy szigorúbb követelményt.

Hát kérem ez bizony kibékíthetetlen ellentmondás. Méltó szabványt a szerencsétlen magyar parlagi tyúknak nem lehet készíteni, mert az veszélyeztetné a szabad piaci kereskedelmet.

Tyúk vagy kakas legyen a talpán, ki e piaci korlátokat minőséggel túlszárnyalja...